

De goud- en deviezenreserves

De in de balans van de Bank opgenomen goud- en deviezenreserves zijn de officiële externe goud- en deviezenreserves van België, die worden aangehouden en beheerd door de Bank. Ze omvatten goud, goudvorderingen, vorderingen op het IMF en vreemde valuta's.

Artikel 9bis van de organieke wet, dat werd ingelast krachtens artikel 141, § 2 van de wet van 2 augustus 2002 betreffende het toezicht op de financiële sector en de financiële diensten, bepaalt dat die door de Bank beheerde tegoeden een doelvermogen vormen dat bestemd is voor de taken en verrichtingen die onder het ESCB vallen, alsook voor de andere opdrachten van algemeen belang die aan de Bank zijn toevertrouwd. Het gaat om een doelvermogen dat bestemd is voor de uitvoering van de opdrachten van algemeen belang die de Bank vervult, met name op het vlak van het monetaire en het wisselkoersbeleid.

Bij arrest van 10 december 2003, heeft het Arbitragehof voor recht gezegd dat artikel 9bis van de organieke wet zich ertoe beperkt het juridische statuut van de officiële deviezenreserves van België te bevestigen, zoals het Europees recht bepaalt, en dat het slechts een bevestiging van de wetgever bevat van, enerzijds, de bestemming welke die monetaire reserves altijd hebben gehad en, anderzijds, van de specifieke rechtsvorm van de Bank, die ofschoon zij opgericht is in de vorm van een naamloze vennootschap, opdrachten van algemeen belang vervult (zie in dit verband het deel Organisatie, kader «De Bank, een atypische naamloze vennootschap»).

Wat het beheer van de door de Bank aangehouden goud- en deviezenreserves betreft, worden drie niveaus van besluitvorming onderscheiden. Het Directiecomité bepaalt de algemene beleidslijnen en de preferenties op de lange termijn met betrekking tot de arbitrage tussen risico en rendement. Dit behelst in essentie het bepalen van de valutasamenstelling van de deviezenreserves, de *duration* (gemiddelde looptijd) van de portefeuilles, de toegestane instrumenten en transacties, de criteria voor de selectie van de tegenpartijen en de limieten voor het kredietrisico. Deze beslissingen worden vertaald in de samenstelling van referentieportefeuilles die de maatstaf vormen voor het meten van de resultaten van een actief beheer. Het Directiecomité bepaalt tevens de manoeuvreerruimte waarover de beheerders op het vlak van de *duration* van de portefeuilles kunnen beschikken.

Binnen de aldus door het Directiecomité vastgestelde bandbreedtes bepaalt een door het Directiecomité ingesteld Beleggingscomité de preferenties op de korte termijn, rekening houdend met de werkelijke en de verwachte situatie op de markt. Het dagelijkse en feitelijke beheer van de portefeuilles, ten slotte, gebeurt door de portfolio managers, met inachtneming van de door het Beleggingscomité vastgelegde manoeuvreerruimte.

De dienst Middle Office ziet – volledig onafhankelijk – toe op de naleving van de door het Directie- en het Beleggingscomité vastgestelde beleggingsvoorschriften en -richtlijnen. Die entiteit berekent tevens de resultaten van het actieve beheer.

Het scala van de toegestane beleggingsinstrumenten omvat voornamelijk bankdeposito's, cessies-retrocessies, overheidsobligaties en schuldbewijzen uitgegeven door andere eeersterangsdebiteuren. Sinds 2001 worden ook *rentefutures* gebruikt voor het beheer van het renterisico.

Met betrekking tot de goud- en deviezenreserves die de Bank voor rekening van de ECB beheert, neemt de ECB de beslissingen die, wat de andere goud- en deviezenreserves betreft, behoren tot de bevoegdheid van het Directie- en het Beleggingscomité.

Het personeel van de Bank dat betrokken is bij het beheer van de reserves, dient specifieke gedragsregels na te leven (zie punt 7.3).

1.4.2 Risicobeheer

Het beheer van de goud- en deviezenreserves stelt de Bank bloot aan operationele risico's, aan kredietrisico's en aan marktrisico's die samenhangen met wijzigingen in de rente en de wisselkoersen, met dien verstande dat zij, als houder van de officiële reserves van het land, het wisselkoersrisico niet kan vermijden. Zij heeft een beleid uitgewerkt om de verschillende risico's te beperken of te beheersen.

Wat het marktrisico betreft, gebruikt de Bank de *value at risk*-methode om het verlies te berekenen dat ongunstige wijzigingen in de wisselkoersen en in de rentetarieven zouden kunnen veroorzaken. Deze analyses worden